

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/50/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811010090
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3811010090.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Františka Kováča v trestnej veci proti obžalovanému Ing. O. D. pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. a iné na neverejnom zasadnutí dňa 24. júla 2014 prejednal odvolanie obžalovaného Ing. O. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 1.7.2014, sp. zn. 3T/28/2011 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. b/, d/ Tr. por. napadnutý rozsudok sa zrušuje.

Podľa § 322 ods.1 Tr.por. vec sa vracia súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 1.7.2014, sp. zn. 3T/28/2011, bolo rozhodnuté nasledovne:

Obžalovaný Ing. O. D. bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/28/2011, zo dňa 09.05.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/85/2011, zo dňa 20.09.2011 v bode 1/ za zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. v znení Zákona č. 650/2005 Z.z., v bode 2/ pre pokračovací prečin krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák., pre prečin krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 2 Tr. zák. č. 300/2005 v znení Zákona č. 650/2005 Z.z., vo výroku o vine, právoplatným rozsudkom zo dňa 20.09.2011. Za to bol odsúdený podľa § 344 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák. k úhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 roky a 7 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti uvedenému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný Ing. O. D. prostredníctvom svojho obhajcu. V jeho písomnom odôvodnení poukázal na obsah výroku napadnutého rozsudku a na to, že podľa nálezů Ústavného súdu SR zo dňa 28.11.2012, č.k. PL.ÚS 106/2011 bola zrušená veta za bodkočiarkou v ustanovení § 41 ods. 2 Tr. zák., ktorou sa prikazovalo súdu ukladať trest odňatia slobody nad jednu polovicu trestnej sadzby určenej podľa prvej vety § 41 ods. 2 Tr. zák., pričom obhajoba považuje postup súdu pri ukladaní trestu odňatia slobody v tejto veci po povolení obnovy konania práve z dôvodu uloženia takéhoto trestu kvôli predchádzajúcemu postupu podľa vety za bodkočiarkou v ustanovení § 41 ods. 2 Tr. zák. za svojvôľu v rozhodovaní súdu a rozhodnutie tak dostáva len formálny rozmer. Trestná sadzba vo veci obžalovaného je určená ustanovením § 344 ods. 1 Tr. zák. (čin najprisnejší trestný) rozpätím 1 až 6 rokov, po úprave podľa § 41 ods. 2 veta pred bodkočiarkou je trestná sadzba určená rozpätím 1 až 8 rokov. Vzhľadom na použitie zvýšenia hornej hranice trestnej sadzby nie je možné použiť ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zák. a zvyšovať dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (na 2 roky a 8 mesiacov) ako to urobil súd, pretože tomu bráni ustanovenie

§ 38 ods. 7 Tr. zák. a rozširovanie podmienok trestnosti je neprípustné. Zároveň sa obhajoba domnieva, že u obžalovaného je daná aj pofahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., priestupky na úseku dopravy zavinené z nebanlivosti neznamenajú opak, a aj z tohto dôvodu nie je možné zvyšovať o jednu tretiu dolnú hranicu trestnej sadzby, nie je tu prevaha priťažujúcich okolností. Bez ohľadu na vyhodnotenie tejto okolnosti je trestná sadzba u obžalovaného teda predstavovaná rozpätím 1 až 8 rokov alebo (ak súd na vyššie uvedené neprihliadne) 2 roky 8 mesiacov až 8 rokov. Obžalovaný pred spáchaním skutkov nemá záznam v registri trestov, preto pri ukladaní trestu v jeho prípade pripadá do úvahy predovšetkým uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody, uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 4 rokov a 7 mesiacov je tak podľa názoru obhajoby neprimerane prísne a v rozpore so základnými zásadami ukladania trestov podľa § 34 Tr. zák., a vo svojej podstate sa celkom jednoznačne odvíja iba od ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák., ktorým sa prikazovalo súdu ukladať trest odňatia slobody nad jednu polovicu trestnej sadzby určenej podľa prvej vety § 41 ods. 2 Tr. zák.. Podľa názoru obžalovaného okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku neodôvodnil výšku uloženého trestu, uviedol len to, že trest bude v dostatočnej miere vplyvať na prevýchovu obžalovaného. Za situácie, keď dolná hranica trestu je určovaná trestnou sadzbou 1 rok alebo 2 roky a 8 mesiacov, čo umožňuje uložiť podmiennečný trest odňatia slobody, považuje obžalovaný uloženie trestu v prejednávacom prípade vo výške 4 roky a 7 mesiacov, t. j. blízko stredu trestnej sadzby, za mimoriadne prísny a neprimeraný trest, ktorý nevytvára podmienky na výchovu páchatela, aby viedol riadny život, ale vytvára skôr podmienky na pocit krivdy u obžalovaného, čo nie je účelom trestu a je to neprimeraná odplata. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci sám tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody blízko dolnej hranice trestnej sadzby s podmiennečným odkladom na primeranú skúšobnú dobu.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené 18. júla 2014, postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutých výrokov o vine a treste rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného Ing. O. D. je dôvodné. Zistil pritom chyby, ktoré boli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd na základe vykonaného dokazovania zistil, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 9. mája 2011, sp. zn. 3T/28/2011, bol obžalovaný Ing. O. D. uznaný za vinného zo zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. pod bodom 1 rozsudku a z pokračovacieho prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. a podľa § 346 ods. 2 Tr. zák. pod bodom 2 rozsudku. Za tieto trestné činy bol odsúdený podľa § 344 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 7 a § 41 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 7 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Okresný súd Prievidza vzhľadom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí dňa 7. mája 2014 uznesením sp. zn. 3Nt/1/2014 podľa § 400 ods. 1 Tr. por. povolil obnovu konania v prospech odsúdeného Ing. O. D. v trestnej veci Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3To/28/2011 zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 9.5.2011, sp. zn. 3T/28/2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/85/2011, zo dňa 20.09.2011, právoplatný dňa 20.09.2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili svoj podklad.

Z rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 27.3.2013, sp. zn. 1T/173/2011, okresný súd zistil, že obžalovaný Ing. O. D. bol odsúdený pre pokračovací zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., pre pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. f/ Tr. zák. a bol mu uložený podľa § 344 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák. súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, zároveň bol zrušený výrok o treste v rozsudku Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 3T/28/2011, zo dňa 09.05.2011, zároveň bol podľa § 285 písm. a/ Tr. por. spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry v Partizánskom, sp. zn. Pv 321/2011, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. f/ Tr. zák. oslobodený. Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/53/2013 zo dňa 28.08.2013 bol zrušený rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/173/2011 a podľa § 44 Tr. zák. bolo upustené od uloženia

súhrnného trestu odňatia slobody vzhľadom na uložený trest rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/28/2011, zo dňa 09.05.2011. Z rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/113/2012, zo dňa 30.10.2013 okresný súd zistil, že obžalovaný Ing. O. D. bol uznaný vinným, pre pokračovací zločin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1,2 písm. a/ Tr. zák. a podľa § 44 Tr. zák. súd upustil od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/28/2011, zo dňa 09.05.2011, pričom tento rozsudok bol potvrdený uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/128/2013, zo dňa 04.03.2014.

Podľa zistení Okresného súdu v Prievidzi vzhľadom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí konanom dňa 7.mája 2014 uznesením sp. zn. 3Nt/1/2014 podľa § 400 ods. 1 Tr. por. povolil obnovu konania v prospech odsúdeného Ing. O. D. v trestnej veci Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/28/2011 a zároveň zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 3T/28/2011 zo dňa 09.05.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20.09.2011, sp. zn. 3To/85/2011, právoplatný 20.09.2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Pri ukladaní trestu okresný súd prihliadol na to, že u obžalovaného nezistil poľahčujúcu okolnosť, za priťažujúcu okolnosť považoval to, že obžalovaný sa dopustil viac trestných činov. Poukázal na to, že motívom konania obžalovaného bola snaha zakryť trestnú činnosť iného páchatel'a a jednak snaha pomôcť svojmu otcovi zbaviť sa viny v jeho trestnom konaní. K osobe obžalovaného okresný súd zistil, že t.č. je vo výkone väzby. V mieste bydliska o ňom bližšie informácie nie sú známe. Pred spáchaním trestnej činnosti bol viackrát riešený v priestupkovom konaní, prevažne v oblasti cestnej dopravy. Pred spáchaním trestnej činnosti súdne trestaný nebol. Okresný súd pri určení druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov, pričom súd vyhodnotil všetky skutočnosti majúce význam pre rozhodnutie o treste, vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší život, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, okolnosti prípadu, dospel súd k záveru, že po použití asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr.zák. prvá veta pred bodkočiarkou Trestného zákona v zmysle Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.11.2012, sp. zn. PL ÚS 106/2011, zverejneného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky dňa 21.12.2012 pod číslom 428/2012, po použití ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák., vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností sa v danom prípade zvyšuje dolná hranica o jednu tretinu, uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v strede hranici takto stanovenej trestnej sadzby v trvaní 4 roky a 7 mesiacov bude v dostatočnej miere vplývať na prevýchovu obžalovaného. Z dôvodu, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Okresný súd ďalej uviedol, že skúmal, či vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/173/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/53/2013, vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Piešťany sp. zn.2T/113/2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/128/2013, zo dňa 04.03.2014 neprichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody, t.j. uloženie jedného trestu za všetky spáchané skutky, z ktorých bol obžalovaný uznaný vinným, aj horeuvedenými rozhodnutiami. Okresný súd dospel k záveru, že konkrétne v tomto prípade nie je možné ukladať súhrnný trest odňatia slobody z dôvodu, že vo vzťahu k výrokom o treste horeuvedených rozhodnutí, nie sú splnené zákonné podmienky na uloženie súhrnného trestu. Poukázal na tú skutočnosť, že v tejto veci bol vyhlásený rozsudok dňa 09.05.2011, až následne boli vyhlásené horecítované rozhodnutia, pričom v danom prípade sa nejedná o zbiehajúcu sa trestnú činnosť, preto súd podal na príslušné prokuratúry podnety v zmysle § 396 ods. 4 Tr. por.

Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd sa stotožnil s názorom odvolateľa, podľa ktorého z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je jasné, aké konkrétne dôvody viedli okresný súd k záveru o potrebe uloženia rovnakého trestu, aký bol uložený pred povolením obnovy konania. Je pritom nepochybné, že pôvodný trest vo výmere 4 roky a 7 mesiacov bol obžalovanému v pôvodnom konaní uložený pri dolnej hranici, určenej podľa vtedy platnej a účinnej zákonnej úpravy. V dôsledku zmeny právnej úpravy došlo k podstatnému zníženiu dolnej hranice trestnej sadzby. Odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že v zákonnej úprave rozpätia trestnej sadzby je vyjadrený zámer zákonodarcu spravodlivo trestať páchatel'ov trestných činov vo všetkých možných variantoch, ktoré prichádzajú do úvahy, pre ten ktorý trestný čin najmä z hľadiska okolností jeho spáchania a osoby páchatel'a. Je potom úlohou súdov starostlivo uvážiť individuálne okolnosti prejednávaneho prípadu a v rámci zákonnej sadzby uložiť spravodlivý trest, ktorý má plniť účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. por. Z hľadiska uvedeného je preto logické, že úloha súdu zväžiť individuálne okolnosti prípadu a odôvodniť uloženie

trestu vo vyššej výmere, ako vo výmere blízkej dolnej hranici trestnej sadzby, kladie vyššie nároky na ustálenie individuálnych okolností prípadu, ktoré svedčia o potrebe uložiť trest vo vyššej výmere, ako výmere blízkej dolnej hranici trestnej sadzby. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku však podľa zistení odvolacieho súdu v zhode s názorom odvolateľa nevyplýva, aký vplyv mala zmena zákonnej dolnej hranice trestnej sadzby na rozhodovanie okresného súdu v prejednávanej veci a ktoré konkrétne skutočnosti viedli okresný súd k záveru, že pre splnenie účelu trestu u obžalovaného je potrebné uložiť trest odňatia slobody pri strede trestnej sadzby. V súvislosti s odôvodnením výšky uloženého trestu nie je zrejmé, akú úlohu zohral záver okresného súdu o motíve trestnej činnosti obžalovaného (snaha zakryť trestnú činnosť a snaha pomôcť svojmu otcovi), z vyvodenia ktorého záveru v odôvodnení rozsudku okresného súdu absentujú ďalšie závery vo vzťahu k uloženej výške trestu. Preto možno len dedukovať, že okresný súd zrejmé motív snahy zakryť trestnú činnosť neznámeho páchatel'a považoval za okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu v zmysle § 38 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 37 písm. c) Tr. zák. a aj s poukazom na § 344 ods. 2 písm. c) v spojení s § 140 písm. c) Tr. zák. Z uvedeného dôvodu nie je zrejmé, aký vplyv podľa názoru okresného súdu mal uvedený záver o motíve konania obžalovaného na určenie výšky jeho trestu. Rovnako v odôvodnení rozsudku okresného súdu absentujú závery v súvislosti s určením výšky trestu, ktoré okresný súd vyvodil z absencie poznatkov o osobe obžalovaného a z poznatkov o spáchaní priestupkov (bez rozlíšenia zavinenia, akým boli spáchané) najmä v oblasti dopravy. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd stotožnil s dôvodnosťou námietok odvolateľa v odvolaní o nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať aj na ustálenú súdnu prax, podľa ktorej konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia náležite odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkom konania posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní. Odôvodnenie rozhodnutí súdov tvorí v tomto smere súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Odňatie tejto možnosti obžalovanému v zásade zakladá dôvod na postup podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd nerozhodol ani o celom predmete konania. Z uznesenia Okresného zo dňa 7.5.2014, sp. zn. 3Nt/1/2014, vyplýva, že uvedeným rozhodnutím bol zrušený nielen výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 9.5.2011, sp. zn. 3T/28/2011, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20.9.2011, sp. zn. 3To/85/2011, ale aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať na ustálenú súdnu prax, podľa ktorej ak súd povolí obnovu konania a zruší výrok o treste, a to aj vtedy, ak ide o trest, ktorý bol uložený v inej trestnej veci ako súhrnný, pričom nie je rozhodujúce, ktorý súd súhrnný trest uložil (viď. R 31/1985). Uvedené sa vzťahuje aj na upustenie od uloženia súhrnného trestu, keďže takéto rozhodnutie má oporu v zrušenom výroku o treste v predchádzajúcom rozhodnutí. Keďže vyššie uvedeným rozhodnutím o povolení obnovy boli okrem zrušenia konkrétne uvedeného výroku o treste zrušené na zrušený výrok aj obsahovo nadväzujúce rozhodnutia, boli zrušené aj výroky o upustení od uloženia súhrnného trestu vo veciach vedených na Okresnom súde Prievidza, sp. zn. 1T/173/2011 a na Okresnom súde Piešťany, sp. zn. 2T/113/2012, nakoľko upustenie od uloženia súhrnného trestu malo svoj podklad v konaní o obnove zrušenom výroku o treste, zrušením ktorého stratili výroky o upustení od uloženia súhrnného trestu svoj podklad. Odvolací súd sa nestotožnil s právnym názorom okresného súdu v závere odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého skutočnosť, že v prejednávanej veci bol vyhlásený rozsudok dňa 9.5.2011 a až následne boli vyhlásené odsudzujúce rozhodnutia vo veciach vedených na Okresnom súde Prievidza sp. zn. 1T/173/2011 a na Okresnom súde Piešťany, sp. zn. 2T/113/2012, v dôsledku čoho by neboli splnené zákonné podmienky na uloženie súhrnného trestu. Podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona sú splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu vtedy, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Z uvedeného teda vyplýva, že rozhodujúcou skutočnosťou pre uloženie súhrnného trestu je to, či viaceré trestné činy páchatel'a boli spáchané pred vyhlásením prvého odsudzujúceho rozsudku za niektorý z nich. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd nesprávne vylúčil aplikáciu § 42 ods. 1 Tr. zákona.

Z uvedených dôvodov odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Po vrátení veci na došetrenie bude úlohou okresného súdu správne ustáliť skutočnosti, rozhodné pre určenie trestu a uložiť zákonný trest, zodpovedajúci naplneniu jeho účelu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák., súc pritom viazaný vyššie uvedenými právnymi názormi odvolacieho súdu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.